

Bezinning 50: Broodvermenigvuldiging¹

Matteüs 14, 13-21 = 18° zondag in het A-jaar

Het Woord

Toen Jezus dit hoorde, week Hij per boot uit naar een woeste plaats waar Hij alleen kon zijn. Maar de mensen kwamen het te weten, en vanuit de steden volgden ze Hem over land. Toen Hij uit de boot stapte en de grote menigte zag, voelde Hij medelijden met hen en Hij genas hun zieken. Bij het vallen van de avond kwamen de leerlingen naar Hem toe en zeiden: 'Dit is een woeste plaats en het is al laat. Stuur de mensen weg, laat ze naar de dorpen gaan om eten voor zichzelf te kopen.' Maar Jezus zei: 'Ze hoeven niet weg, geven jullie hun maar te eten'. Ze antwoordden Hem: 'We hebben hier niets, alleen vijf broden en twee vissen'. Hij zei: 'Breng ze Mij'. En nadat Hij de mensen opdracht had gegeven op het gras te gaan liggen, nam Hij de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak het zegengebied uit en brak de broden. Hij gaf ze aan de leerlingen en de leerlingen gaven ze door aan de mensen. Iedereen at en werd verzadigd, en toen ze de stukken brood die over waren ophaalden, hadden ze twaalf manden vol. Er hadden ongeveer vijfduizend man gegeten, vrouwen en kinderen niet meegeteld.

Een woord bij het Woord

Dit verhaal is ons bekend als de broodvermenigvuldiging. Daar zijn natuurlijk goede redenen voor. Toch ligt de pointe eerder op een andere kerninhoud. Ik stel voor dat je eerst Ezechiël 34 leest. Daar horen we scherpe woorden aan het adres van de politiek-religieuze leiders, die als slechte herders veroordeeld worden en wel in zeer scherpe woorden. Het klinkt pijnlijk actueel als we kijken naar wat dit jaar onder meer in de Arabische landen gebeurt. De Heer beslist daarom zelf de taak van Herder ter harte te nemen. In het evangelieverhaal van deze zondag is Jezus die goddelijke Herder.

Hij ziet de grote menigte, voelt medelijden met hen en geneest hun zieken. Wat een betrokkenheid en zorg! Verder in het verhaal laat Hij de mensen in het gras liggen, ofschoon er tweemaal over een woeste streek gesproken wordt en deze woorden niet echt nodig zijn voor het verhaal van de broodvermenigvuldiging. Het klinkt bijna alsof Hij als Schepper zelf voor dat gras heeft gezorgd. Het is toch de taak van een herder zijn schapen van gras te voorzien. En de mensen kunnen eten tot ze verzadigd zijn.

Bovendien stelt Hij zijn leerlingen als herders aan, zij het wel onder zijn leiding en zegen. 'Geven jullie hun maar te eten' en 'Hij gaf ze aan de leerlingen en de leerlingen gaven ze door aan de mensen' zijn evangelische termen om de aanstelling tot herders te verwoorden. Inderdaad, ze moeten hun vijf broden en twee vissen, alles wat ze hebben, aan Hem geven en na zijn zegen moeten ze het uitdelen aan de vele mensen.

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit de Bartimeüsgroep van Herne. Met dank aan de vier deelnemers die op 25 maart 2011 met de lectio divinamethode rond dit evangelie samen kwamen.

Het Woord in mijn leven

Geef ik mijn vijf broden en twee vissen (dus niet vier en één – ik mag geen reserves houden voor mezelf) aan Jezus, zodat Hij ze kan zegenen en tot voedsel voor vele mensen kan maken? Ben ik dankbaar voor het voedsel dat Jezus als Herder ook aan mij geeft, tot ik verzadigd ben? Geniet ik van zijn oproep om ‘in het gras te gaan liggen’ (wat een mooie vakantie-opdracht!)?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
Gij zijt de goede herder,
die werkelijk zorgt heeft voor de schapen.
Onze ziekten gaan U ter harte
en wekken medelijden bij U op,
maar ook daadwerkelijke genezing.
Gij laat ons genieten ‘in het gras liggen’
en verzadigt onze diepste honger.
Dank voor zoveel liefde. Dank!
Amen.

© Eric Haelvoet 2010